

Domslut

- 1) Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG av den 25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier, ska tolkas så, att en nationell domstol som prövar ett mål avseende ett avtal som kan omfattas av nämnda direktivs tillämpningsområde är skyldig att, så snart den har tillgång till de uppgifter om de faktiska eller rättsliga omständigheterna som är nödvändiga för detta syfte eller kan få tillgång till dem genom en enkel begäran om klarläggande, undersöka huruvida köparen kan kvalificeras som konsument, även om han eller hon inte har åberopat en ställning som konsument.
- 2) Artikel 5.3 i direktiv 1999/44 ska tolkas så, att den ska anses vara likvärdig med en nationell bestämmelse som inom den nationella rättsordningen utgör tvingande rätt och att en nationell domstol är skyldig att tillämpa samtliga bestämmelser i den nationella rättsordningen som införlivar artikel 5.3 med nationell rätt.
- 3) Artikel 5.2 i direktiv 1999/44 ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en nationell regel enligt vilken det krävs att konsumenten, för att kunna tillvarata sina rättigheter enligt nämnda direktiv, upplyser säljaren om den bristande avtalsenligheten inom skälig tid. Detta gäller dock under förutsättning att konsumenten har minst två månader på sig för att lämna upplysningen räknat från den dag då han eller hon upptäckte felet, att den upplysning som ska lämnas endast gäller felets förekomst och att upplysningen inte är föremål för några bevisregler som medför att det blir omöjligt eller orimligt svårt för konsumenten att utöva sina rättigheter.
- 4) Artikel 5.3 i direktiv 1999/44 ska tolkas så, att regeln om att den bristande avtalsenligheten presumeras ha förelegat när varan levererades
 - ska tillämpas när konsumenten har lagt fram bevisning för att den sålda varan inte överensstämmer med avtalet och att den aktuella bristande avtalsenligheten har visat sig, det vill säga rent faktiskt har uppenbarats sig, inom sex månader från leveransen av varan, varvid konsumenten inte är skyldig att styrka orsaken därtill eller att felet beror på säljaren, och
 - endast får lämnas utan avseende om säljaren förmår styrka att den bristande avtalsenligheten har orsakats av eller beror på en omständighet som har uppkommit i tiden efter varans leverans.

⁽¹⁾ EUT C 367, 14.12.2013.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 13 maj 2015 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – Dimensione Direct Sales srl, Michele Labianca mot Knoll International Spa

(Mål C-516/13) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Upphovsrätt — Direktiv 2001/29/EG — Artikel 4.1 — Spridningsrätt — Begreppet ”spridning till allmänheten” — Utbudande till försäljning och reklam som en näringsidkare i en medlemsstat gör på sin webbplats, i form av direktreklam och i tidningar i en annan medlemsstat — Efterbildningar av upphovsrättsligt skyddade möbler vilka bjuds ut till försäljning utan medgivande från den som har ensamrätt till spridning — Erbjudande eller reklam som inte leder till förvärv av originalet eller kopior av ett skyddat verk)

(2015/C 236/09)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Dimensione Direct Sales srl, Michele Labianca

Motpart: Knoll International Spa

Domslut

Artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationsområdet ska tolkas så, att en person som har ensamrätt till spridningen av ett skyddat verk kan invända mot utbudande till försäljning eller reklam som avser originalet eller en kopia av detta verk även när det inte har visats att reklamen har lett till att en köpare i unionen har förvärvat det skyddade föremålet, i den mån som nämnda reklam lockar konsumenterna i den medlemsstat i vilken verket är upphovsrättsligt skyddat att förvärva detsamma.

⁽¹⁾ EUT C 367, 14.12.2013.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 13 maj 2015 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litauen) – ”Gazprom” OAO

(Mål C-536/13) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EG) nr 44/2001 — Tillämpningsområde — Skiljeförfarande — Omfattas inte — Erkännande och verkställighet av utländska skiljedomar — Föreläggande som meddelas av en skiljedomstol i en medlemsstat — Föreläggande som innebär förbud mot att väcka eller vidhålla talan vid en domstol i en annan medlemsstat — Behörighet för domstolarna i en medlemsstat att inte erkänna skiljedomen — New York-konventionen)

(2015/C 236/10)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ”Gazprom” OAO

Ytterligare deltagare i rättegången: Republiken Litauen

Domslut

Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas på så sätt att den inte utgör hinder för att en domstol i en medlemsstat erkänner och verkställer, eller beslutar att inte erkänna eller verkställa, en skiljedom som innebär att en part förbjuds att framställa vissa yrkanden vid en domstol i denna medlemsstat. Den förordningen är nämligen inte tillämplig på erkännande och verkställighet, i en medlemsstat, av en skiljedom som har meddelats av en skiljedomstol i en annan medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 377, 21.12.2013.